

การมีส่วนร่วมทางการเมือง

การปกครองแบบประชาธิปไตยมีหลักการวิธีการตลอดจนความมุ่งหวังสำคัญ เกี่ยวข้องอยู่กับประชาชนทุกคนในสังคม และการปกครองแบบประชาธิปไตยเป็นทั้งระบบ การเมือง อุดมคติ และวิถีชีวิต ดังนั้น เพื่อให้การปกครองแบบประชาธิปไตยดำรงอยู่ได้ จึงจำเป็นต้องสร้างให้พลเมืองมีบุคลิกภาพแบบประชาธิปไตย มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย ซึ่งวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยนี้ถ้าปฏิบัติกันต่อไปก็จะกลายเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองแบบ ประชาธิปไตย (Democratic Political Culture) และวัฒนธรรมทางการเมือง เป็นความรู้สึก, ความเชื่อ, ทัศนคติ, แนวความคิด และพฤติกรรมที่บุคคลในสังคมมีต่อ ระบบการเมืองและส่วนต่าง ๆ ของระบบการเมือง¹

ก่อนวันมหาวิปโยคในเดือนตุลาคม 2516 นิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั่วประเทศได้ให้ความสนใจต่อเหตุการณ์บ้านเมืองอย่างใกล้ชิด กล่าวคือ มีการเคลื่อนไหว ในเรื่องที่เป็นปัญหาต่อการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ ตลอดจนวัฒนธรรมของชาติที่เด่นชัด มากขึ้นตามลำดับ จนเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าพลังของนิสิตนักศึกษาได้ก่อประโยชน์ต่อส่วน รวม และทำหน้าที่แทนพรรคการเมืองซึ่งสิ้นสภาพลงไปแล้วในขณะนั้น นิสิตนักศึกษาทั้งใน ส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเหล่านี้ได้ร่วมมือและประสานงานกันในอันที่จะทำประโยชน์ให้แก่ ส่วนรวมและประเทศชาติ และในที่สุดก็ได้มีการจัดตั้งศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ขึ้น เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2513 และมีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า National Students

¹ศึกษาเพิ่มเติม Gabriel A. Almond and Sydney Verba, The Civic Culture, pp. 23-25.

Center of Thailand โดยมีจุดประสงค์และนโยบายที่สำคัญ 7 ประการ¹ คือ

1. เพื่อเพิ่มพูนความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิตนักศึกษาแต่ละสถาบันและระหว่างประเทศ
2. เพื่อให้บริการและส่งเสริมสวัสดิภาพของนิสิตนักศึกษา
3. เพื่อส่งเสริมเสรีภาพและรักษาผลประโยชน์ของนิสิตนักศึกษา
4. เพื่อยกมาตรฐานการศึกษาและความร่วมมือทางวิชาการ
5. เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจอันดีระหว่างนิสิตนักศึกษากับประชาชน
6. เพื่อรักษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของไทย
7. เพื่อรักษาและบำเพ็ญประโยชน์ให้แก่สังคม

บทบาทของนิสิตนักศึกษาตั้งแต่เริ่มก่อตั้งศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาได้ขยายออกไปอย่างกว้างขวาง และได้ทำลายความเชื่อเก่า ๆ ที่กล่าวว่า ประเทศไทยขาดกลุ่มอิทธิพลที่มีพลังมากพอที่จะโน้มน้าวรัฐบาล, คานหรือคูลย์อำนาจให้รัฐบาลปฏิบัติตามความต้องการของกลุ่มใดตลอดไม่มีกลุ่มใดที่สามารถในการที่จะก่อรูปประชามติได้เลย² โดยศูนย์ ฯ ได้แสดงพลังประชามติให้ปรากฏแก่สายตาประชาชนชาวไทย เป็นระยะ ๆ เช่น การต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น การต่อต้านการมีฐานทัพสหรัฐในประเทศไทย ตลอดจนการต่อต้านและคัดค้านประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 299 ว่าด้วยอำนาจตุลาการฉบับใหม่ซึ่งให้อำนาจฝ่ายบริหารเข้ามาแทรกแซงความยุติธรรม ซึ่งการทำหน้าที่เหล่านี้เป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบของนิสิตนักศึกษาในประเทศไทยที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนที่เกี่ยวกับการที่ไม่

¹ ธรรมนูญศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย (เอกสารจัดพิมพ์โดยศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย, 2513)

² Wondell Blanchard, Thailand : Its People, Its Society, Its Culture (New Haven Coun : Human Relation Area, Files Inc., 1958), p. 415

ถูกายต่อเหตุการณ์ที่ก่อปัญหา และทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประเทศชาติได้ แม้ว่าพลังของนิสิตนักศึกษาได้ถูกทำลายลงในเหตุการณ์วันที่ 6 ตุลาคม 2516 คือ รัฐบาลเริ่มเคลื่อนไหวที่จะสกัดกั้นความคิดและเข้าควบคุมพลังของนิสิตส่วนนี้ให้หมดไปแม้กระทั่งทุกวันนี้ อำนาจรัฐก็ยังไม่ได้เปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษากระทำเช่นนั้นอีกได้ เช่น ไม่เปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาจัดตั้งศูนย์ฯ เหมือนปี 2513 แต่ใช้ว่าความคิดการแลกเปลี่ยนปัญหาระหว่างสถาบัน ตลอดจนการประสานงานอันที่จะก่อประโยชน์แก่ส่วนรวมและประเทศชาติของนิสิตนักศึกษาจะเล็ดลอดไปก็หาไม่ เพียงแต่สถานการณ์และสิ่งแวดล้อมทางการเมืองไม่เอื้ออำนวยให้นิสิตนักศึกษากระทำได้ เพราะฝ่ายบริหารได้ใช้วิธีควบคุมและมีมาตรการที่รุนแรงเกินกว่านิสิตนักศึกษาจะประสานงานและร่วมมือกันเหมือนอดีตที่ยานมาได้ นิสิตนักศึกษาจึงถือเป็นพลังเงียบทางการเมืองในลักษณะที่รอคอยโอกาสที่จะฟื้นพลังของตนเองขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

ปัจจุบันแม้ว่าโอกาสที่นิสิตนักศึกษาจะก่อตั้งศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาจะไม่มีก็ตาม แต่พลังเงียบของนิสิตนักศึกษาก็ได้เริ่มก่อตัวขึ้นมาบ้างแล้ว โดยเริ่มมีบทบาททางการเมืองเป็นการลองเชิงเป็นครั้งแรก คือ การต่อต้านและคัดค้านการขึ้นค่าน้ำ ค่าไฟของรัฐบาล โดยตัวแทนสโมสรมักศึกษา 18 สถาบันได้เข้าพบเลขาธิการพรรคฝ่ายค้านที่สำคัญ คือ พรรคกิจสังคม ซึ่งมีสมาชิกมากที่สุดในสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้เพื่อให้การสนับสนุนพรรคฝ่ายค้านในการยื่นกระทู้ควณถามรัฐบาลเกี่ยวกับการขึ้นราคาค่าน้ำ ค่าไฟ¹ และทำให้พลังของกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ดำเนินการคัดค้านและร่วมต่อต้านด้วย เช่น สหภาพแรงงานการรถไฟแห่งประเทศไทย, สภาองค์การลูกจ้าง, สภาองค์การแรงงานแห่งประเทศไทย ฯลฯ และในที่สุดรัฐบาลจึงระงับการขึ้นค่าน้ำประปา และค่าไฟไว้ก่อน²

การศึกษาถึงบทบาททางการเมืองและการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของ

¹ หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันที่ 7 พฤศจิกายน 2522.

² หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 10 พฤศจิกายน 2522.

นิสิตนักศึกษาครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงรากฐานของความคิด, ปรัชญาในการทำงาน ตลอดจนการดำเนินชีวิตตามวิถีทางของระบอบประชาธิปไตยในขอบเขตของมหาวิทยาลัยได้ เช่น การเลือกตั้งกรรมการนิสิต, การเข้ามีส่วนร่วมในการบริหารงานในองค์การนิสิต การสนับสนุนหรือนิยมชมชอบพรรคการเมือง หรือเข้าไปมีส่วนสร้างสรรค์และส่งเสริมในการพัฒนาท้องถิ่นทุรกันดารต่าง ๆ ในรูปของการอาสาพัฒนาและช่วยเหลือสังคม อันจะเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความเข้าใจบทบาทของนิสิตนักศึกษาตามวิถีทางของระบอบประชาธิปไตยในอนาคตได้ดียิ่งขึ้นด้วย

สถานภาพในชมรมของนิสิต ในมหาวิทยาลัยย่อมจะประกอบไปด้วยองค์กรต่าง ๆ ซึ่งนิสิตนักศึกษาได้รวมใจกันก่อตั้งขึ้นเพื่อประสานงานและแลกเปลี่ยนแนวความคิด เพื่อส่งเสริมค่านิยมวิชาการและกิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่สังคม เช่น องค์การ, ชุมนุม, ชมรม และสโมสร ซึ่งกรรมการในองค์กรเหล่านี้ย่อมประกอบด้วย ประธาน, รองประธาน, กรรมการ, เลขานุการ, เหรัญญิก และกรรมการอื่น ๆ ตามที่ชมรมเห็นสมควรจัดให้มีขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการดำเนินงานขององค์กรเหล่านี้ก็มีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้แนะนำในการทำงานด้วย

จากการศึกษาเรื่องประสมการณ์ของนิสิตจากการแจกคำรังคำแห่งต่าง ๆ ในชมรมในมหาวิทยาลัยตามตารางที่ 7 ปรากฏว่า นิสิตส่วนใหญ่ร้อยละ 53.2 ไม่เคยคำรังคำแห่งต่าง ๆ ในชมรม เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่ามีความแตกต่างกัน คือ เพศชายเคยคำรังคำแห่งในชมรมมากกว่าเพศหญิงเพียงเล็กน้อย คือ เพศชายร้อยละ 48.1 เพศหญิงร้อยละ 44.5 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่ไม่เคยคำรังคำแห่งในชมรม และที่เคยคำรังคำแห่งในชมรมนั้น เพศชายมากกว่าเพศหญิง

เมื่อนำปัจจัยเรื่องระดับภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของครอบครัวนิสิตมาเป็นตัวควบคุมตามตารางที่ 8 พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน คือ มีคำแห่งในชมรม ระดับปานกลางร้อยละ 45.9 ระดับค่อนข้างต่ำร้อยละ 48.1 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่

ไม่เคยดำรงตำแหน่งในชมรม และระดับภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของครอบครัวนิสิตก็ไม่
ทำให้การมีตำแหน่งในชมรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 7

การดำรงตำแหน่งในชมรมของนิสิต จำแนกตามเพศ

การดำรงตำแหน่งในชมรม	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
เคย	48.1 (64)	44.5 (37)	46.7 (101)
ไม่เคย	51.8 (69)	55.4 (46)	53.2 (115)
รวม	100 (133)	100 (83)	100 (216)

ตารางที่ 8

การดำรงตำแหน่งในชมรมของนิสิต จำแนกตามระดับภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของครอบครัวนิสิต

การดำรงตำแหน่งในชมรม	ภูมิหลังของครอบครัว		รวม
	ระดับปานกลาง	ระดับค่อนข้างต่ำ	
เคย	45.9 (62)	48.1 (39)	46.7 (101)
ไม่เคย	54.0 (73)	51.8 (42)	53.2 (115)
รวม	100 (135)	100 (81)	100 (216)

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมชมรมของนิสิต มหาวิทยาลัยมีความเข้าใจและตระหนักถึงคุณค่าของการจัดตั้งชมรมและองค์การต่าง ๆ ของนิสิต เพราะถือเป็นการศึกษาและเป็นประสบการณ์โดยทางอ้อมที่นิสิตจะได้เรียนรู้และได้สัมผัสกับสภาพที่เป็นจริง นอกเหนือจากวิชาการที่ได้รับจากห้องเรียนและตำราเท่านั้น ดังนั้น นิสิตจึงได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยตามความถนัดและความสมัครใจ เมื่อนิสิตได้เข้าร่วมกิจกรรมของชมรมหรือองค์การก็จะมีโอกาสได้แสดงความสามารถของตนเอง และปลูกฝังความรับผิดชอบต่อส่วนรวม นอกจากนั้นยังเป็นการส่งเสริมให้นิสิตมีภูมิกว้าง และมีระเบียบวินัยในตนเองทั้งยังได้เรียนรู้ถึงการทำงานร่วมกับคนอื่น อันจะทำให้มีความเข้าใจตนเอง และยังจะทำให้มีความเข้าใจโลก, เจือใจที่จำเป็นตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอีกทางหนึ่งด้วย

จากการศึกษาตามตารางที่ 9 ปรากฏว่า นิสิตส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมในชมรมร้อยละ 63.8 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่ามีความแตกต่างกัน คือ เพศชายเข้าร่วมกิจกรรมในชมรมร้อยละ 67.6 เพศหญิงร้อยละ 57.8 จึงสรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมในชมรม และเพศชายเข้าร่วมกิจกรรมชมรมมากกว่า นิสิตหญิง

เมื่อนำปัจจัยเรื่องระดับภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของครอบครัวมาเป็นตัวควบคุมตามตารางที่ 10 พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน คือ ระดับปานกลางเข้าร่วมในกิจกรรมชมรมร้อยละ 64.4 ระดับค่อนข้างต่ำร้อยละ 62.9 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่ทั้งระดับปานกลางและระดับค่อนข้างต่ำ เข้าร่วมในกิจกรรมของชมรม ระดับภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ทำให้การเข้าร่วมในกิจกรรมชมรมแตกต่างกัน

ตารางที่ 9

การเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของนิสิต จำแนกตามเพศ

เข้าร่วมกิจกรรมชมรม	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
เคย	67.6 (90)	57.8 (48)	63.8 (138)
ไม่เคย	32.3 (43)	42.1 (35)	36.1 (78)
รวม	100 (133)	100 (83)	100 (216)

ตารางที่ 10

การเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของนิสิต จำแนกตามระดับภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของครอบครัวนิสิต

เข้าร่วมกิจกรรมชมรม	ภูมิหลังครอบครัว		รวม
	ระดับปานกลาง	ระดับค่อนข้างต่ำ	
เคย	64.4 (87)	62.9 (51)	63.8 (138)
ไม่เคย	35.5 (48)	37.0 (30)	36.1 (78)
รวม	100 (135)	100 (81)	100 (216)

การไปฟังการหาเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎร การหาเสียงของพรรคการเมืองต่าง ๆ ตลอดจนผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้แทนราษฎรได้ใช้วิธีต่าง ๆ เช่น การปราศรัยเพื่อชี้แจงนโยบายของพรรคและแนะนำตัวผู้สมัคร เพื่อให้ประชาชนได้เข้าใจนโยบายพร้อมกันนั้น ประชาชนก็จะมีโอกาสพิจารณาและตัดสินใจเลือกพรรคหรือผู้สมัครรับเลือกตั้งด้วยความรู้, ความสามารถ และไหวพริบพอที่จะเป็นตัวแทนของประชาชนได้หรือไม่ ซึ่งการหาเสียงลักษณะนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้ซึ่งใจใคร่ซักถามปัญหาต่าง ๆ ว่าทางพรรคหรือผู้สมัครรับเลือกตั้งจะมีวิธีการแก้ปัญหาใดอย่างไรอีกด้วย

จากการศึกษาตามตารางที่ 11 ปรากฏว่า นิสิตส่วนใหญ่ส่วนมากไปฟังร้อยละ 55.0 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่าเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกัน คือ ส่วนมากไปฟังเพศชายร้อยละ 57.8 เพศหญิง 50.6 ส่วนในประเด็นที่ว่าไปฟังเป็นประจำนั้น เพศชายร้อยละ 27.8 เพศหญิง 7.2 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่ไปฟังการหาเสียงเลือกตั้งและเพศชายให้ความสนใจไปฟังการหาเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎรมากกว่าเพศหญิง

เมื่อนำปัจจัยเรื่องระดับภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของครอบครัวมาเป็นตัวควบคุมตามตารางที่ 12 พบว่ามีความแตกต่างกัน คือ ระดับปานกลางส่วนมากไปฟังร้อยละ 57.0 ระดับค่อนข้างต่ำส่วนมากไปฟังร้อยละ 51.8 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่ทั้งระดับปานกลางและระดับค่อนข้างต่ำให้ความสนใจไปฟังการหาเสียงเลือกตั้งและ นิสิตระดับภูมิหลังครอบครัวระดับปานกลางให้ความสนใจไปฟังการหาเสียงเลือกตั้งมากกว่า นิสิตระดับภูมิหลังค่อนข้างต่ำ

ตารางที่ 11

การไปฟังการหาเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎร จำแนกตามเพศ

การไปฟังการหาเสียง เลือกตั้งผู้แทนราษฎร	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
ไปฟังอยู่เป็นประจำ	27.8 (37)	7.2 (6)	19.9 (43)
ส่วนมากไปฟัง	57.8 (77)	50.6 (42)	55.0 (119)
ไม่ค่อยได้ไปฟัง	13.5 (18)	40.9 (34)	24.0 (52)
ไม่เคยไปฟังเลย	0.7 (1)	1.2 (1)	0.9 (2)
รวม	100 (133)	100 (83)	100 (216)

ตารางที่ 12

การไปฟังการหาเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎร จำแนกตามระดับภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของครอบครัววิถี

การไปฟังการหาเสียง เลือกตั้งผู้แทนราษฎร	ภูมิหลังครอบครัว		รวม
	ระดับปานกลาง	ระดับค่อนข้างต่ำ	
ไปฟังอยู่เป็นประจำ	17.7 (24)	23.4 (19)	19.9 (43)
ส่วนมากไปฟัง	57.0 (77)	51.8 (42)	55.0 (119)
ไม่ค่อยได้ไปฟัง	24.4 (33)	23.4 (19)	24.0 (52)
ไม่เคยไปฟังเลย	0.7 (1)	1.2 (1)	0.9 (2)
รวม	100 (135)	100 (81)	100 (216)

การมีส่วนร่วมในการเดินขบวน นิสิตนักศึกษาถือเป็นกลุ่มพลังทางการเมืองที่สำคัญและเป็นกลุ่มที่มีความคิด, อุดมการณ์ และทัศนคติต่อตนเองในทางที่เป็นผู้รับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ให้ความเชื่อถือเป็นพลังที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของรัฐบาลได้ในบางกรณี ซึ่งรัฐบาลเองก็ไต่ถามนิสิตนักศึกษาในฐานะที่เป็นบัณฑิต เป็นพวกที่สังคมยกย่องว่าเป็นอภิสิทธิ์ชนพวกหนึ่ง¹ การมีส่วนร่วมในการเดินขบวนเป็นการแสดงออกถึงความคิด, ความเข้าใจ, ความสนใจ และทัศนคติต่อปัญหาของบ้านเมือง ซึ่งถือเป็นมติมหาชนที่สำคัญประการหนึ่งสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาต่าง ๆ ของบ้านเมืองการศึกษาในประเด็นนี้เพื่อต้องการทราบถึงความสนใจต่อปัญหาบ้านเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ว่าเคยเข้าร่วมในการเดินขบวนหรือการชุมนุมทางการเมืองหรือไม่เพียงใด เพราะการเดินขบวนครั้งที่สำคัญ ๆ ได้เกิดขึ้นมาแล้วหลายต่อหลายครั้งในอดีต และที่มหาสารคามเองก็มีการเดินขบวนและชุมนุมทางการเมืองเหมือนอย่างเช่นที่เกิดขึ้นในทุกระดับของประเทศ เช่น การต่อต้านการกลับมาของทระราชธนอมและประกาศ หรือ เหตุการณ์วันมหาวิปโยค เหล่านี้ เป็นต้น

จากการศึกษาตามตารางที่ 13 ปรากฏว่านิสิตส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการเดินขบวนร้อยละ 62.5 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิงพบว่า มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย คือ เพศชายมีส่วนร่วมในการเดินขบวนร้อยละ 63.9 เพศหญิงร้อยละ 60.2 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าส่วนใหญ่ให้ความสนใจเข้าร่วมในการเดินขบวน และเพศชายมากกว่าเพศหญิงเพียงเล็กน้อย

เมื่อนำปัจจัยเรื่องระดับภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของครอบครัวมาเป็นตัวควบคุมตามตารางที่ 14 พบว่า นิสิตภูมิหลังครอบครัวระดับปานกลางเข้าร่วมในการเดินขบวนมากกว่านิสิตที่มีภูมิหลังครอบครัวระดับค่อนข้างต่ำ คือ ระดับปานกลางร้อยละ 65.1

¹ประทีป นครชัย, "สังคมที่ไร้คุณภาพ," วารสารนิสิตนักศึกษามหามหาวิทยาลัย, เดือนมีนาคม, 2514, หน้า 72.

ระดับคอนข้างต่ำร้อยละ 58.0 ทั้งนี้ สรุปไต่ค่าส่วนใหญ่ของทั้งสองระดับภูมิหลังเข้าร่วม
ในการเดินขบวน และนิสิตครอบครัวระดับปานกลางเข้าร่วมในการเดินขบวนมากกว่านิสิต
ครอบครัวระดับคอนข้างต่ำ

ตารางที่ 13

การมีส่วนร่วมในการเดินขบวน จำแนกตามเพศ

การมีส่วนร่วมในการเดินขบวน	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
เคย	63.9 (85)	60.2 (50)	62.5 (135)
ไม่เคย	36.0 (48)	39.7 (33)	37.5 (81)
รวม	100 (133)	100 (83)	100 (216)

ตารางที่ 14

การมีส่วนร่วมในการเดินขบวน

จำแนกตามระดับภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจของครอบครัวนิสิต

การมีส่วนร่วมในการเดินขบวน	ภูมิหลังครอบครัว		รวม
	ระดับปานกลาง	ระดับคอนข้างต่ำ	
เคย	65.1 (88)	58.0 (47)	62.5 (135)
ไม่เคย	34.8 (47)	41.9 (34)	37.5 (81)
รวม	100 (135)	100 (81)	100 (216)

การไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทนราษฎร การปกครองตามระบอบประชาธิปไตย มีหลักการที่สำคัญ คือ การให้ประชาชนมีส่วนร่วมกำหนดตัวบุคคลที่จะเป็นตัวแทนของเขาเพื่อเข้าไปเป็นรัฐบาล หรือควบคุมรัฐบาลเพื่อให้ใช้อำนาจเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง และการไปใช้สิทธิเลือกตั้งนั้นเป็นส่วนสำคัญที่แสดงถึงความเข้าใจในบทบาทของนิสิตในฐานะที่เป็นพลเมืองดี และเป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคมตามระบอบประชาธิปไตย ทั้งยังเป็นตัวชี้ถึงความรับผิดชอบในสิทธิและหน้าที่ใ้ผู้อื่นด้วย นอกจากนั้นการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงยังเป็นตัวเปรียบเทียบพฤติกรรมของนิสิตในค่านต่าง ๆ ว่ามีความสอดคล้องกันเพียงใด เช่น นิสิตอาจจะเข้าร่วมชมรม, เข้าร่วมกิจกรรม หรือการให้ความสนใจไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และการให้ความสนใจไปฟังการปราศรัยของพรรคการเมืองต่าง ๆ ดังนั้น การไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งก็คือคำตอบที่สมบูรณ์ที่สุดว่านิสิตมีความรับผิดชอบและตระหนักถึงสิทธิหน้าที่ของตนเองมากน้อยเพียงใดอีกด้วย

จากการศึกษาตามตารางที่ 15 ปรากฏว่า นิสิตส่วนใหญ่ให้ความสนใจและไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งร้อยละ 81.4 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศชายกับเพศหญิง พบว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่ไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งและเพศชายมากกว่าเพศหญิงเพียงเล็กน้อย คือ เพศชายร้อยละ 82.7 และเพศหญิง 79.5

เมื่อนำปัจจัยเกี่ยวกับระดับภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของครอบครัวนิสิตมาเป็นตัวควบคุมตามตารางที่ 16 พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน คือ นิสิตที่มีภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจระดับปานกลางร้อยละ 80.7 ส่วนระดับค่อนข้างต่ำร้อยละ 82.7

ตารางที่ 15
การไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทนราษฎร จำแนกตามเพศ

การไปใช้สิทธิ เลือกตั้งผู้แทนราษฎร	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
ไปใช้สิทธิ	82.7 (110)	79.5 (66)	81.4 (176)
ไม่ไปใช้สิทธิ	17.2 (23)	20.4 (17)	18.5 (40)
รวม	100 (133)	100 (83)	100 (216)

ตารางที่ 16
การไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทนราษฎร
จำแนกตามระดับภูมิลำเนาทางสังคม เศรษฐกิจของครอบครัวในอดีต

การไปใช้สิทธิ เลือกตั้งผู้แทนราษฎร	ภูมิลำเนาครอบครัว		รวม
	ระดับปานกลาง	ระดับค่อนข้างต่ำ	
ไปใช้สิทธิ	80.7 (109)	82.7 (67)	81.4 (176)
ไม่ไปใช้สิทธิ	19.2 (26)	17.2 (14)	18.5 (40)
รวม	100 (135)	100 (81)	100 (216)

การให้การสนับสนุนพรรคการเมืองและผู้รับสมัครรับเลือกตั้ง การให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนพรรคการเมืองตลอดจนผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้แทนราษฎร ก็เป็นส่วนหนึ่งของความสนใจและเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองได้ ปกติแล้วนิสิตนักศึกษาถือว่าเป็นพลังสำคัญที่จะช่วยให้การเลือกตั้งเป็นไปอย่างเรียบร้อยได้ ดังจะเห็นได้จากการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2512 และวันที่ 26 มกราคม 2518 นั้นนิสิตนักศึกษาได้มีส่วนช่วยรัฐบาลในการประชาสัมพันธ์, การรวบรวมผลการลงคะแนน, การจัดสถานที่เลือกตั้ง ตลอดจนมาตรการในการให้ความปลอดภัยแก่ผู้ลงคะแนนเสียง เพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปอย่างเรียบร้อยทั้งในเขตกรุงเทพมหานคร และในส่วนภูมิภาค ในส่วนที่ให้การช่วยเหลือสนับสนุนพรรคการเมืองและผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้น เท่าที่ผ่านมานิสิตนักศึกษาที่มีความสนใจหรือที่มีทัศนคติที่ดีต่อพรรคการเมืองตลอดจนบุคคลที่สมัครรับเลือกตั้งย่อมจะกระทำได้หลาย ๆ ประการ เช่น การช่วยหาเสียง, การคิดโปสเตอร์, การช่วยขับรถ, การช่วยควบคุมเสียงและการช่วยทำอาหาร เป็นต้น

จากการศึกษาตามตารางที่ 17 ปรากฏว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนพรรคการเมืองหรือผู้สมัครรับเลือกตั้ง ร้อยละ 76.3 เมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างเพศชายกับเพศหญิง พบว่า เพศหญิงไม่เคยให้การสนับสนุนร้อยละ 84.3 เพศชายร้อยละ 71.4 และที่ให้การสนับสนุนเพศชายร้อยละ 28.5 เพศหญิง ร้อยละ 15.6

เมื่อนำปัจจัยเกี่ยวกับระดับภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของครอบครัวมาเป็นตัวควบคุมตามตารางที่ 18 พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน คือ ไม่เคยให้การสนับสนุนระดับปานกลางร้อยละ 77.7 ระดับค่อนข้างต่ำ ร้อยละ 74.0 และที่ให้การสนับสนุน ระดับปานกลางร้อยละ 22.2 ระดับค่อนข้างต่ำ ร้อยละ 25.9

ตารางที่ 17

การให้ความช่วยเหลือพรรคการเมืองและผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้แทนราษฎร
จำแนกตามเพศ

การให้ความช่วยเหลือ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
เคย	28.5 (38)	15.6 (13)	23.6 (51)
ไม่เคย	71.4 (95)	84.3 (70)	76.3 (165)
รวม	100 (133)	100 (83)	100 (216)

ตารางที่ 18

การให้ความช่วยเหลือพรรคการเมืองและผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้แทนราษฎร
จำแนกตามระดับภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจของครอบครัวนิสิต

การให้ความช่วยเหลือ	ภูมิหลังครอบครัว		รวม
	ระดับปานกลาง	ระดับค่อนข้างต่ำ	
เคย	22.2 (30)	25.9 (21)	23.6 (51)
ไม่เคย	77.7 (105)	74.0 (60)	76.3 (165)
รวม	100 (135)	100 (81)	100 (216)

ความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ถือเป็นสื่อสารมวลชนที่สำคัญ ซึ่งส่วนมากจะให้ความสนใจต่อปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง สื่อสารมวลชนต่างก็มีบทบาทในการพัฒนาประชาธิปไตยไม่น้อยกว่า 5 ประการ¹ คือการให้ข่าวสารที่มีสาระและเป็นจริง การให้ความคิดเห็นและความรู้ทางการเมือง การเป็นผู้เหนี่ยวนำผู้ที่มีอำนาจการเป็นผู้สร้างความสำเร็จของการเป็นชาติอันเป็นกลไกที่จะทำให้กระบวนการเมืองแบบประชาธิปไตยดำเนินไปได้

หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับต่างก็ให้ความสำคัญกับลักษณะของข่าวแตกต่างกันออกไป เช่น สยามรัฐ และมติชน ถือเอาข่าวการเมืองและสังคมเป็นสิ่งสำคัญ ส่วนฉบับอื่น ๆ เช่น ไทยรัฐ เกลียวีส ตะวันสยาม ฯลฯ เป็นหนังสือพิมพ์ที่เน้นหนักในรูปการค้า ดังนั้นจึงเน้นที่สถิติการจำหน่ายให้สูงที่สุดและเสนอข่าวที่ชนทุกชั้นอ่านได้ ต่างกับสยามรัฐ และมติชน ซึ่งส่วนใหญ่ที่เป็นลูกค้ายะเป็นชนชั้นกลางที่มีการศึกษาค่อนข้างสูง ความสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์ของนิสิตจะแตกต่างกันออกไป ซึ่งขึ้นอยู่กับแนวความคิด, ทัศนคติ และความสนใจของแต่ละคน

จากการศึกษาตามตารางที่ 19 ปรากฏว่า นิสิตส่วนใหญ่ร้อยละ 57.4 สนใจอ่านทุกวันเฉพาะเรื่อง เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่าเพศชายให้ความสนใจอ่านเฉพาะเรื่องสูงกว่าเพศหญิง คือ เพศชายร้อยละ 60.9 เพศหญิงร้อยละ 51.8

เมื่อนำปัจจัยเกี่ยวกับระดับภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของครอบครัวมาพิจารณาก็พบว่าเป็นตัวควบคุมตารางที่ 20 พบว่า มีความแตกต่างกัน คือ ระดับปานกลางให้ความสนใจอ่านเฉพาะเรื่องมากกว่าระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ระดับปานกลางร้อยละ

¹กมล สมวิเชียร, ประชาธิปไตยกับสังคมไทย, โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, พระนคร, 2516, หน้า 105.

59.2 ในขณะที่ระดับก่อนข้างต่ำร้อยละ 54.3

ตารางที่ 19
ความสนใจต่อการอ่านหนังสือพิมพ์ จำแนกตามเพศ

การอ่านหนังสือพิมพ์	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
อ่านทุกวันอย่างละเอียด	19.5 (26)	20.4 (17)	19.9 (43)
อ่านทุกวันเฉพาะเรื่อง	60.9 (81)	51.8 (43)	57.4 (124)
อ่าน 2-3 วันต่อครั้ง	14.2 (19)	15.6 (13)	14.8 (32)
นาน ๆ อ่านสักครั้ง	5.2 (7)	12.0 (10)	7.8 (17)
รวม	100 (133)	100 (83)	100 (216)

ตารางที่ 20
ความสนใจต่อการอ่านหนังสือพิมพ์
จำแนกตามระดับภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจของครอบครัวในสี่ต

การอ่านหนังสือพิมพ์	ภูมิหลังครอบครัว		รวม
	ระดับปานกลาง	ระดับค่อนข้างต่ำ	
อ่านทุกวันอย่างละเอียด	20.0 (27)	19.7 (16)	19.9 (43)
อ่านทุกวันเฉพาะเรื่อง	59.2 (80)	54.3 (44)	57.4 (124)
อ่าน 2-3 วันต่อครั้ง	14.0 (19)	16.0 (13)	14.8 (32)
นาน ๆ อ่านสักครั้ง	6.6 (9)	9.8 (8)	7.8 (17)
รวม	100 (135)	100 (81)	100 (216)

เนื้อหาสาระที่นิสิตชอบอ่าน หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับต่างก็ให้ความสนใจในเนื้อหาสาระของข่าวหรือบทความแตกต่างกันออกไป ดังนั้น หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจึงมุ่งเน้นความสำคัญในบางเรื่อง เช่น สยามรัฐ และมติชน ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเมืองและสังคมมากถึง 50 % ในขณะที่หนังสือพิมพ์รายวันอื่น ๆ เช่น ไทยรัฐ, เกล็ดนิวส์, เกล็ดใหม่, ข่าวสยาม ฯลฯ เสนอข่าวที่คลടกันไปหลาย ๆ เรื่องเพื่อเป็นการเอาใจผู้อ่านทุกระดับ เช่น อาชญากรรม, เรื่องสั้น, เริงรมย์, นวนิยาย, แฟชั่นและข่าวสังคม ความสนใจในการอ่านเนื้อหาสาระของนิสิตในหนังสือพิมพ์ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ทราบถึงความสนใจ, ทักษะ และแนวความคิดของนิสิตต่อประเด็นต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ได้

จากการศึกษาตามตารางที่ 21 ปรากฏว่า นิสิตส่วนใหญ่ให้ความสนใจอ่านเนื้อหาสาระที่เกี่ยวกับการเมือง, การบริหาร และการปกครองร้อยละ 67.5 เมื่อเปรียบระหว่างเพศชายกับเพศหญิง ปรากฏว่าเพศชายสนใจอ่านเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการเมือง การบริหาร และการปกครองมากกว่าเพศหญิง คือ เพศชายร้อยละ 75.9 เพศหญิง 54.2

เมื่อนำปัจจัยเกี่ยวกับระดับภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของครอบครัวนิสิตมาเป็นตัวควบคุมตามตารางที่ 22 พบว่า มีความแตกต่างกัน คือ นิสิตที่มาจากครอบครัวระดับปานกลางสนใจอ่านเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการเมือง การบริหาร และการปกครองสูงกว่า นิสิตที่มาจากครอบครัวระดับค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ระดับปานกลางร้อยละ 71.1 และระดับค่อนข้างต่ำร้อยละ 61.7 ดังรายละเอียดตามตารางที่ 22

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21

เนื้อหาสาระที่นิสิตชอบอ่าน จำแนกตามเพศ

เนื้อหาสาระ	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
การเมือง, การบริหาร และ การปกครอง อาชญากรรม, เริงรมย์, นวนิยาย, แฟชั่น, เบ็คเติ้ลค สังคม ฯลฯ	75.9 (101)	54.2 (45)	67.5 (146)
สังคม ฯลฯ	24.0 (32)	45.7 (38)	32.4 (70)
รวม	100 (133)	100 (83)	100 (216)

ตารางที่ 22

เนื้อหาสาระที่นิสิตชอบอ่าน

จำแนกตามระดับภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของครอบครัวนิสิต

เนื้อหาสาระ	ภูมิหลังครอบครัว		รวม
	ระดับปานกลาง	ระดับค่อนข้างต่ำ	
การเมือง, การบริหาร และการปกครอง อาชญากรรม, เริงรมย์ นวนิยาย, แฟชั่น, เบ็คเติ้ลค สังคม ฯลฯ	71.1 (96)	61.7 (50)	67.5 (146)
เบ็คเติ้ลค สังคม ฯลฯ	28.8 (39)	38.2 (31)	32.4 (70)
รวม	100 (135)	100 (81)	100 (216)

ปรัชญาในการทำงานและการดำเนินชีวิตของนิสิต สังคมจะดำรงอยู่ได้มีความมั่นคง และมีความเป็นปึกแผ่นไต่ก็ต่อเมื่อสมาชิกในสังคมมีแบบแผนและลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งที่เป็นของตัวเอง แบบแผนการดำรงชีวิตของคนโดยทั่วไปแล้วในทางสังคมศาสตร์เรียกว่า วัฒนธรรม ซึ่งรวมเอาความหมายที่สำคัญ ๆ หลายประการ เช่น คุณค่า, ความเชื่อ, หลักศีลธรรม, ศาสนา และปรัชญา, ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนแบบแผนความสัมพันธ์ของบุคคลด้วย ซึ่งวัฒนธรรมนี้จะมีอิทธิพลเหนือบุคลิกภาพของบุคคล และทำให้บุคคลประพฤติปฏิบัติ, ขอมรับ, เรียนรู้, มีทัศนคติและบรรทัดฐานที่คล้ายกันของสมาชิกในสังคม

สังคมไทยก็มีเอกลักษณ์ที่เป็นลักษณะเฉพาะ เพื่อให้สมาชิกในสังคมได้ยึดถือเพื่อเป็นแบบแผนในการดำเนินชีวิต เช่น การรักอิสรภาพหรือความเป็นไท การยึดความเป็นตัวของตัวเองหรือปัจเจกชนนิยม, มีความรู้สึกมักน้อยสันโดษและพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ความสุภาพอ่อนโยนมีใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่, เคารพเชื่อฟังอำนาจ, มีการหย่าหาความสุขจากชีวิต และเห็นอกเห็นใจผู้อื่นเหล่านี้เป็นต้น แต่ในปัจจุบันสังคมไทยมีความขัดแย้งกันอย่างมากระหว่างความคิดและค่านิยมสมัยใหม่ เช่น การมีความนึกคิดของตัวเองอิสระ, ความทะเยอทะยานในการทำงานเพื่อความสำเร็จ, การทำงานด้วยเหตุผลและเคารพในความสามารถของบุคคล กับความคิดและค่านิยมแบบเก่า เช่น การเคารพผู้มีอาวุโส, การยึดมั่นในธรรมะของศาสนา, การให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลเพื่อนฝูง ฯลฯ ซึ่งปรัชญาของการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปนี้ในทางปรัชญานั้น ความคิดเห็นว่าอะไรคือค่านิยมอันเที่ยงแท้ย่อมมีความแตกต่างกันไปมาก บางคนก็มีความคิดเห็นว่าการกระทำที่ดีที่ถูกต้องคือการกระทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่คนส่วนใหญ่ แต่บางความคิดเห็นว่าการกระทำที่ถูกต้องนั้น คือ การกระทำที่เราอาจเจตนาให้คนอื่น ๆ ได้กระทำ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเป็นการกระทำที่อาจถือเป็นสากลได้ ค่านิยมบางอย่างยอมขึ้นอยู่กับลักษณะของสังคม และสภาพแวดล้อมทางสังคม และสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงจนไม่อาจจะรักษาของเดิมไว้ได้ ค่านิยมอย่างใหม่

ก็จะเกิดขึ้นมาแทนที่ต่อไป¹ ดังนั้น การศึกษาถึงปรัชญาและแบบแผนการดำเนินชีวิตของ นิสิตนี้จะทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงปรัชญาของการดำเนินชีวิตและการทำงานของ บุคคลได้ว่าเปลี่ยนจากเดิมไปอย่างไร และไปในทิศทางใดด้วย

จากการศึกษาตามตารางที่ 23 ปรากฏว่าทัศนะของนิสิตถือเอาเรื่องการมี ความนึกคิดของตนเองเป็นอิสระเป็นสิ่งสำคัญมากคือร้อยละ 81.4 ความทะเยอทะยาน ทำงานเพื่อความสำเร็จ มีความสำคัญรองลงมาร้อยละ 43.5 และถือหลักความจริงจัง ในชีวิตสำคัญมากเป็นอันดับที่สาม คือ ร้อยละ 39.8 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศชาย และเพศหญิงพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน

เมื่อนำปัจจัยเรื่องระดับภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของครอบครัวนิสิตมาเป็น ตัวควบคุมตามตารางที่ 24 พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ สุพิศรา สุภาพ, สังคมและวัฒนธรรมไทย, กรุงเทพฯ โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518, หน้า 2.

ตารางที่ 23

ความสนใจปรัชญาในการทำงานและการดำเนินชีวิตของนิสิต จำแนกตามเพศ

ปรัชญาต่อการทำงานและการดำเนินชีวิต	เพศ		รวม	
	ชาย	หญิง		
การมีความนึกคิดของตนเองเป็นอิสระ	83.4 (111)	78.3 (65)	81.4 (176)	100 (216)
ความจริงจังในชีวิต	37.5 (50)	43.3 (36)	39.8 (86)	100 (216)
การให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลเพื่อนฝูง	29.3 (39)	18.0 (15)	25.0 (54)	100 (216)
การให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลญาติพี่น้อง	33.0 (44)	27.7 (23)	31.0 (67)	100 (216)
การเคารพผู้มีอาวุโส	15.7 (21)	14.4 (12)	15.2 (33)	100 (216)
ความซื่อสัตย์และภาระผูกพันกับครอบครัว	33.8 (45)	39.7 (33)	36.1 (78)	100 (216)
การยึดมั่นในธรรมะของศาสนา	24.0 (32)	31.3 (26)	26.8 (58)	100 (216)
ความทะเยอทะยานทำงานเพื่อความสำเร็จ	41.3 (55)	46.9 (39)	43.5 (94)	100 (216)

ตารางที่ 24

ความสนใจปรัชญาในการทำงานและการดำเนินชีวิตของนิสิต
 จำแนกตามระดับภูมิหลังทางสังคมเศรษฐกิจของครอบครัวนิสิต

ปรัชญาต่อการทำงานและการดำเนินชีวิต	เพศ		รวม	
	ระดับปานกลาง	ระดับค่อนข้างต่ำ		
การมีความนึกคิดของตนเองเป็นอิสระ	79.2 (107)	85.1 (69)	81.4 (176)	100 (216)
ความจริงจังในชีวิต	44.4 (60)	32.0 (26)	39.8 (86)	100 (216)
การให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลเพื่อนฝูง	19.2 (26)	34.5 (28)	25.0 (54)	100 (216)
การให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลญาติพี่น้อง	25.1 (34)	40.7 (33)	31.0 (67)	100 (216)
การเคารพผู้มีอาวุโส	27.0 (23)	12.3 (10)	15.2 (33)	100 (216)
ความซื่อสัตย์และการะผูกพันกับครอบครัว	35.5 (48)	37.0 (30)	36.1 (78)	100 (216)
การยึดมั่นในธรรมะของศาสนา	27.4 (37)	25.9 (21)	26.8 (58)	100 (216)
ความทะเยอทะยานทำงานเพื่อความสำเร็จ	43.7 (59)	42.2 (35)	43.5 (94)	100 (216)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลจากการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม นี้ นิสิตทั้งเพศชายและเพศหญิงให้ความสนใจและเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในประเด็นต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้ คือ

ประเด็นที่เกี่ยวกับสถานภาพในชมรมของนิสิต พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่สนใจเข้าร่วมเป็นสมาชิกและมีสถานภาพในชมรมร้อยละ 53.2 ส่วนที่เกี่ยวกับการมีสถานภาพในชมรมนั้น เพศชายมีมากกว่าเพศหญิง ปัจจัยที่เกี่ยวกับระดับภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจของครอบครัว นิสิตไม่ทำให้การมีตำแหน่งในชมรมแตกต่างกัน

ประเด็นที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมชมรมของนิสิตพบว่า นิสิตส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมของชมรมร้อยละ 63.8 และเพศชายเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าเพศหญิง ปัจจัยที่เกี่ยวกับระดับภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจของครอบครัว นิสิตก็ไม่ทำให้การมีส่วนร่วมในกิจกรรมชมรมแตกต่างกัน

ประเด็นที่เกี่ยวกับการไปฟังการหาเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎร พบว่านิสิตส่วนใหญ่ให้ความสนใจไปฟังการหาเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎรร้อยละ 55 และเพศชายให้ความสนใจไปฟังหาเสียงเลือกตั้งมากกว่าเพศหญิง ปัจจัยที่เกี่ยวกับระดับภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจของครอบครัว นิสิต พบว่านิสิตภูมิหลังครอบครัวระดับปานกลางให้ความสนใจไปฟังการหาเสียงเลือกตั้งมากกว่านิสิตภูมิหลังครอบครัวระดับค่อนข้างต่ำ

ประเด็นที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการเดินขบวน พบว่านิสิตส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการเดินขบวนร้อยละ 62.5 และเพศชายให้ความสนใจเข้าร่วมในการเดินขบวนมากกว่าเพศหญิง ปัจจัยที่เกี่ยวกับระดับภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจของครอบครัวนั้นพบว่านิสิตภูมิหลังครอบครัวระดับปานกลางเข้าร่วมในการเดินขบวนมากกว่านิสิตภูมิหลังครอบครัวระดับค่อนข้างต่ำ

ประเด็นที่เกี่ยวกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทนราษฎร พบว่าส่วนใหญ่ไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงร้อยละ 81.4 และปัจจัยที่เกี่ยวกับเพศ และระดับภูมิหลังทางสังคม

เศรษฐกิจของครอบครัวนิสิตนั้น เพศชายมากกว่าเพศหญิงเพียงเล็กน้อย ส่วนระดับภูมิหลังของครอบครัวนั้นไม่แตกต่างกัน

ประเด็นที่เกี่ยวกับการให้การสนับสนุนพรรคการเมืองและผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้ง พบว่าส่วนใหญ่ไม่เคยให้การสนับสนุนร้อยละ 76.3 ในส่วนที่ให้การสนับสนุนนั้นเพศชายมากกว่าเพศหญิง บัจจุบันที่เกี่ยวกับระดับภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจของครอบครัวนั้น ไม่แตกต่างกัน

ประเด็นที่เกี่ยวกับความสนใจต่อการอ่านหนังสือพิมพ์ พบว่านิสิตส่วนใหญ่สนใจอ่านทุกวันเฉพาะเรื่องร้อยละ 57.4 และเพศชายสนใจอ่านเฉพาะเรื่องมากกว่าเพศหญิง ส่วนบัจจุบันที่เกี่ยวกับระดับภูมิหลังทางสังคม เศรษฐกิจของครอบครัวนิสิต ก็พบว่านิสิตระดับภูมิหลังปานกลางสนใจอ่านเฉพาะเรื่องมากกว่านิสิตระดับภูมิหลังค่อนข้างต่ำ

ประเด็นที่เกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่นิสิตชอบอ่าน พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ร้อยละ 67.5 ให้ความสนใจอ่านเกี่ยวกับการเมือง, การบริหารและการปกครอง และเพศชายสนใจอ่านเกี่ยวกับการเมือง, การบริหารและการปกครองมากกว่าเพศหญิง ส่วนในประเด็นเกี่ยวกับระดับภูมิหลังของครอบครัวนิสิต พบว่านิสิตระดับภูมิหลังครอบครัวปานกลางสนใจอ่านสาระเกี่ยวกับการเมือง, การบริหาร และการปกครองมากกว่านิสิตระดับภูมิหลังครอบครัวค่อนข้างต่ำ

ประเด็นที่เกี่ยวกับปรัชญาการทำงานและการดำเนินชีวิต พบว่านิสิตส่วนใหญ่ถือเอาการมีความนึกคิดของตนเองเป็นอิสระ เป็นอันดับแรก ความทะเยอทะยานเป็นอันดับที่สอง และความจริงจังในชีวิตเป็นอันดับที่ 3 ส่วนในเรื่องเพศ และบัจจุบันที่เกี่ยวกับระดับภูมิหลังของครอบครัวนิสิตนั้นพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน